Haciz Tutanağı Aciz Vesikası mı?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	15.04.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/349	2026/253	İİK 33/a, 71/2, 105, 143, TTK 661-663

ÖZET

Borçlu adına kayıtlı araç ve taşınmaz bulunup üzerlerine haciz konulmuşken tutulan haciz tutanağı kesin aciz vesikası hükmünde sayılamaz; yirmi yıllık süre uygulanmaz. İcra mahkemesi kararında aslolan hüküm fıkrasıdır. Dosyanın yenilenmesi talebi zamanaşımını kesmez.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/haciz-tutanagi-kesin-aciz-vesikasi-sayilir-mi-2026-253/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/349 E. , 2026/253 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2024/2213 E., 2025/76 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin 16.10.2024 tarihli ve

2024/3101 Esas, 2024/8666 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki şikâyet isteminden dolayı yapılan inceleme sonunda İlk Derece Mahkemesince şikâyetin kabulüne karar verilmiştir.

Kararın alacaklı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun kabulüyle İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle şikâyetin reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı borçlu vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 12. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı borçlu vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. TALEP

Borçlu vekili; alacaklı vekilinin müvekkili aleyhine bonoya dayalı kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takip başlattığını, icra dosyasında en son 27.09.2018 tarihinde işlem yapıldığını, üç yıllık zamanaşımı süresinin dolduğunu ileri sürerek icranın geri bırakılmasına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Alacaklı vekili; zamanaşımı süresi içerisinde icra dosyasında çeşitli tarihlerde işlem yapıldığından zamanaşımı süresinin dolmadığını, borçlu hakkında kesin aciz vesikası düzenlemesi için 26.09.2018 tarihinde icra müdürlüğüne başvurduklarını ancak taleplerinin reddedildiğini, memurluk işleminin iptali için icra mahkemesine başvurmaları üzerine Akçaabat İcra (Hukuk) Mahkemesinin 10.05.2019 tarihli ve 2018/157 Esas, 2019/44 Karar sayılı kararıyla haciz işlemi sırasında borçlunun haczi kabil hiçbir malın bulunmadığının haciz tutanağına yazıldığı, bu şekilde düzenlenen haciz tutanağının 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun (İİK) 143. maddesi anlamında kesin aciz belgesi niteliğinde olduğundan ayrıca kesin aciz belgesi verilmesinin gerekmediği gerekçesiyle şikâyetin reddine karar verildiğini, icra mahkemesince borçlunun adresinde gerçekleştirilen 25.09.2018 tarihli haciz tutanağı kesin aciz belgesi niteliğinde olduğundan zamanaşımı süresinin 25.09.2018 tarihinden itibaren yirmi yıl olduğunu, ayrıca Akçaabat 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2017/520 Esas sayılı dosyasında görülen tasarrufun iptali davasının derdest olduğunu belirterek şikâyetin reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 10.04.2023 tarihli ve 2023/24 Esas, 2023/44 Karar sayılı kararı ile; takip dayanağı belge kambiyo senedi niteliğinde olduğundan zamanaşımı süresinin üç yıl olduğu, dosyada en son 27.09.2018 tarihli takip işleminin yapıldığı, alacaklı vekilince yapılan dosyanın yenilenmesi talebinin zamanaşımını kesen işlem olmadığı, dosyada 27.09.2021 tarihine kadar zamanaşımını kesen herhangi bir işlem yapılmadığı gerekçesiyle şikâyetin kabulü ile borçlu yönünden icranın geri bırakılmasına karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde alacaklı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 25.03.2024 tarihli ve 2023/1246 Esas, 2024/584 Karar sayılı kararı ile; aynı takip dosyasında veya aynı alacak için daha sonra yapılan takip dosyasında, aynı taraflar arasında ve aynı konuda daha önce verilen icra mahkemesi kararlarının kesinleşmiş olması koşuluyla sonraki icra mahkemesi kararları için kesin hüküm teşkil edeceği, Akçaabat İcra (Hukuk) Mahkemesinin 10.05.2019 tarihli ve 2018/157 Esas, 2019/44 Karar sayılı kararının gerekçesinde haciz tutanağının kesin aciz vesikası hükmünde olduğunun belirtildiği, bu nedenle aciz vesikasının kesin aciz belgesi niteliği taşıdığı, dolayısıyla uygulanacak zamanaşımı süresinin yirmi yıl olduğu gerekçesiyle istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden hüküm kurulmak suretiyle şikâyetin reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ İNCELEME SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde borçlu vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile;

"...Takip dayanağı belge kambiyo senedi niteliğinde bono olduğundan senedin tanzim ve takip tarihi itibarı ile yürürlükte bulunan 6762 sayılı TTK'nun 661, 6 62... . maddelerinin uygulanması gerekir. TTK'nun 661. maddesi uyarınca bonolar için üç yıllık zamanaşımı öngörülmüştür. Diğer yandan 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 133. maddesine nazaran daha özel nitelikte bulunan TTK'nun 662. maddesinde "müruruzaman; dava açılması, takip talebinde bulunulması, davanın ihbar edilmesi veya alacağın iflas masasına bildirilmesi sebepleriyle kesilir" hükmüne yer verilmiştir.

Anılan maddede dava açılması ile kastedilen, kambiyo senetleri hukukuna ilişkin bir talep dolayısıyla yetkili mahkeme nezdinde, usulüne uygun bir davanın açılmış bulunmasıdır. Örneğin senet borçlusunun açtığı senet iptal davası zamanaşımını kesmez (TTK.669 vd.md.).

Keza ihtiyati haciz, ihtiyati tedbir, önceki davada fazlaya ilişkin hakların saklı tutulması vs. davaları da zamanaşımını kesici nitelikte değildir. Kanundaki dava tabirinden maksat sadece eda davaları ise de, borçlu tarafından açılan menfi tespit davasında, alacaklının savunmalarını bildirmesi durumunda, anılan davanın da zamanaşımını keseceği kabul edilmektedir. Bu bağlamda yukarıda belirtilen nitelikte olmayan istihkak, izale-i şuyu, kıymet takdirine itiraz, senet iptali, tasarrufun iptali vb. nitelikteki davalar zamanaşımını kesmez.

İİK'nun 105/1. maddesine göre 'Haczi kabil mal bulunmazsa haciz tutanağı 143. maddedeki aciz vesikası hükmündedir'. Aynı kanunun İİK'nun 143. maddesi uyarınca düzenlenen kesin aciz vesikası zamanaşımını keser ve aynı maddenin 6. fıkrası uyarınca aciz vesikasına bağlanan borç, borçluya karşı, aciz vesikasının düzenlenmesinden itibaren yirmi yıl geçmesiyle zamanaşımına uğrar.

Görüldüğü üzere, borçlunun gösterilen adresinde yapılan hacizde, haczi kabil malın bulunamamış olması halinde ilke olarak tutulan tutanak aciz vesikası hükmündedir. Ne var ki, belirtilen ilkenin

yasal sonuçlarını doğurabilmesi için, borçlunun malvarlığına ilişkin yapılan araştırmadan olumlu bir sonuç alınamaması ve haciz yapılan yerdeki adresi ile bağını koparmamış olması gerekir. Borçlunun malvarlığına ilişkin yapılacak araştırma şekli olmaktan uzak olmalı; malvarlığının bulunması ihtimal dahilinde olan yerlerde esaslı bir araştırma yoluna gidilmelidir. Ayrıca, borçlu haciz yapılan adresten ayrılmış ve başka bir adreste yaşadığı biliniyorsa, borçlu haciz yapılan yerde bulunamadığı için haczi kabil mala rastlanmamasına ilişkin tutulan tutanak şekli olup, yasanın aradığı anlamda kesin aciz vesikasının yasal sonuçlarını doğurmaya elverişli kabul edilemez.

Öte yandan, 6100 sayılı HMK'nun 297. maddesinin 1. fıkrasının (c) bendinde; hükmün, tarafların iddia ve savunmalarının özetini, anlaştıkları ve anlaşamadıkları hususları, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delilleri, delillerin tartışılmasını ve değerlendirilmesini, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebepleri içermesi gerektiği, aynı maddenin 2. fıkrasında ise; hükmün sonuç kısmında, gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında, açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesinin zorunlu olduğu ifade edilmiştir.

Somut olayda, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Akçaabat İcra Hukuk Mahkemesinin 10.05.2019 tarih, 2018/157 Esas ve 2019/44 Karar sayılı kararına dayanılarak, kesin aciz belgesi niteliğinde olan haciz tutanağının zamanaşımını kestiğinden bahisle şikâyetin reddine karar verilmiş ise de bahsi geçen icra hukuk mahkemesi kararının incelenmesinde; netice itibariyle şikâyetin reddedildiği, yerleşik içtihatlarımıza göre aslolan hüküm fıkrası olup kararın bu haliyle kesinleştiği dolayısıyla dosyada kesin aciz niteliğinde bir belgenin bulunmadığı, anılan kararın gerekçesindeki saptama yerinde olmadığı gibi içeriğinde de çelişkiler bulunduğu, borçlu adına kayıtlı araç ve taşınmaz bulunduğu ve bunlar üzerine haciz konulduğunun belirtildiği, akabinde haciz tutanağının kesin aciz aciz belgesi niteliğinde olduğu cümlesinin yazıldığı, bu durumun ise maddi hataya müstenit olduğu, sonuçta mahkemenin açıkça şikâyeti reddettiği görülmektedir.

O halde, somut olayda, zamanaşımını kesen bir sebep bulunmayıp, İlk Derece Mahkemesi kararının yerinde olduğu görülmekle, istinaf başvurusunun esastan reddi gerekirken yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsiz olup bozmayı gerektirmiştir…” gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; kesin hükmün kural olarak hüküm fıkrasına münhasır olduğu ve gerekçeye sirayet etmeyeceği, ancak gerekçe hükme ulaşmak için mahkemece yapılan hukuki ve mantıki tahlil ve istidlallerden (deliller) ibaret kalmayıp, hüküm fıkrası ile ayrılması imkânsız bir bağlılık içinde bulunuyor ise istisnaen bu kısmın da kesin hükme dâhil olduğunun kabulü gerektiği, Akçaabat İcra (Hukuk) Mahkemesinin 10.05.2019 tarihli ve 2018/157 Esas, 2019/44 Karar sayılı kararının kesinleşmiş olduğu, hüküm fıkrasına sıkı sıkıya bağlı olan karar gerekçesinin bu dosya yönünden kesin hüküm oluşturacağı ve takip sonrasında zamanaşımı süresinin hesabında ilgili kararın dikkate alınması gerektiği gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar
Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen direnme kararına karşı süresi içinde borçlu vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Borçlu vekili; müvekkilinin taşınmazına ve aracına haciz konulduğunu ancak satışlarının istenmediğini, icra dosyasında kesin aciz belgesi alınmadığını, yirmi yıllık zamanaşımı süresinin uygulanmayacağını ileri sürerek kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda alacaklı vekili tarafından kesin aciz belgesi verilmesi istemiyle başvurulan Akçaabat İcra (Hukuk) Mahkemesinin 10.05.2019 tarihli ve 2018/157 Esas, 2019/44 Karar sayılı kararıyla şikâyetin reddine karar verilmesi ancak kararın gerekçesinde 25.09.2018 tarihli haciz tutanağının kesin aciz belgesi niteliğinde olduğunun belirtilmesi karşısında, İİK'nın 105/1 ve 143/6. maddeleri gereğince zamanaşımı süresinin yirmi yıl olup olmadığı, zamanaşımı süresinin yirmi yıl olarak uygulanmayacağının kabulü hâlinde icra dosyasında alacaklı vekilinin üç yıllık zamanaşımı süresini kesen işlemlerinin bulunup bulunmadığı noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1. İcra ve İflas Kanunu'nun 33/a, 71/2,105, 1 43... /b maddeleri,

2. 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun (TTK) 661, 662, 6 63... . maddeleri.

2. Değerlendirme

1. Borçlunun icra mahkemesine başvurusu İİK'nın 170/b maddesinin göndermesiyle uygulanması gereken aynı Kanun'un 71/2 ve 33/a maddelerine dayalı olarak takibin kesinleşmesinden sonraki dönemde zamanaşımının gerçekleşmesi nedeniyle icranın geri bırakılması talebine ilişkin olduğundan ilgili yasal düzenlemelerin irdelenmesi gerekmektedir.

2. İcra ve İflas Kanunu'nun 71/2. maddesinde; "Borçlu, takibin kesinleşmesinden sonraki devrede borcun zamanaşımına uğradığını ileri sürecek olursa, 33/a maddesi hükmü kıyasen uygulanır" hükmü yer almakta olup aynı Kanun'un 33/a-1. maddesinde ise; "İlamın zamanaşımına uğradığı veya zamanaşımının kesildiği veya tatile uğradığı iddiaları icra mahkemesi tarafından resmî vesikalara müsteniden incelenerek icranın geri bırakılmasına veya devamına karar verilir" düzenlemesine yer verilmiştir. Bu hükümler uyarınca borçlu takibin kesinleşmesinden sonraki devrede borcun zamanaşımına uğradığını icra mahkemesinde süreye tâbi olmadan ileri sürebilir.

3. Takip konusu senedin düzenleme tarihinde yürürlükte bulunan 6762 sayılı TTK'nın 690. maddesi göndermesiyle uygulanması gereken aynı Kanun'un 661. maddesi uyarınca bonolar için üç yıllık zamanaşımı süresi öngörülmüştür. 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun (BK) 133. maddesine nazaran daha özel nitelikte bulunan TTK'nın 662. maddesinde zamanaşımını kesen sebepler

"dava açılması, takip talebinde bulunulması, davanın ihbar edilmesi veya alacağın iflas masasına bildirilmesi" şeklinde sınırlı olarak sayılmış olup bu maddede öngörülen sebepler dışında zamanaşımı kesilmez.

4. Türk Ticaret Kanunu'nun 662. maddesinde belirtilen dava tabirinden maksat eda davalarıdır. Bu nedenle istihkak, ortaklığın giderilmesi, kıymet takdirine itiraz, senet iptali, tasarrufun iptali gibi davalar zamanaşımını kesmez. Kanundaki dava tabirinden maksat sadece eda davaları ise de borçlu tarafından açılan menfi tespit davasında, alacaklının savunmalarını bildirmesi durumunda da zamanaşımı kesilir.

5. Türk Ticaret Kanunu'nun 663. maddesi uyarınca zamanaşımını kesen işlem kimin hakkında yapılmışsa, ancak ona karşı hüküm ifade eder. Alacaklının takibin devamını sağlamaya yönelik olarak yapacağı icra işlemleri ile süre her defasında yenilenir. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 24.03.2022 tarihli ve 2018/12-752 Esas, 2022/384 Karar sayılı kararı ile 09.02.2021 tarihli ve 2017/12-351 Esas, 2021/57 Karar sayılı kararlarında da benimsendiği üzere, alacaklı tarafından icra işlemi (örneğin borçlunun mallarının haczedilmesi talebi) yapıldığı anda zamanaşımı kesilmekte olup ayrıca icra memurunca icra takip işlemi yapılmasına ihtiyaç yoktur. Çünkü alacaklı taraf icra işlemi ile kendi üzerine düşeni yapmaktadır.

6. Diğer taraftan İİK'nın 143. maddesi uyarınca düzenlenen kesin aciz vesikası zamanaşımını keser ve aynı maddenin 6. fıkrası uyarınca aciz vesikasına bağlanan borç, borçluya karşı aciz vesikasının düzenlenmesinden itibaren yirmi yıl geçmesiyle zamanaşımına uğrar.

7. Kesin aciz vesikası iki şekilde söz konusu olur. İcra takibi sonunda borçlunun haczedilen tüm malları satılıp bedeli alacaklılara paylaştırıldıktan sonra alacağını tamamen alamamış olan alacaklıya kesin aciz vesikası verilir (İİK md. 143/1). Haciz sırasında borçlunun haczi kabil hiçbir malı bulunamazsa bu durumu tespit eden haciz tutanağı da İİK'nın 143. maddesi anlamında kesin aciz vesikası yerine geçer (İİK md. 105/1). Ancak bunun için borçlunun sadece haciz yapılan yerde değil, bunun dışında da haczedilecek malının bulunmaması gerekir.

8. Geçici aciz vesikası ise İİK'nın 105. maddesinde düzenlenmiştir. Haciz sırasında borçlunun haczi kabil malları bulunmakla birlikte bunların takdir edilen kıymetlerinin takip konusu alacağı karşılamayacağı anlaşılırsa bu durumu belirleyen haciz tutanağı geçici aciz vesikası niteliğindedir. Burada aciz belgesi haciz aşamasında verildiğinden ve haczedilen malların alacağı gerçekten karşılayıp karşılamayacağı ancak satış sonunda anlaşılacağından aciz belgesi geçici niteliktedir. Geçici aciz vesikasının tek sonucu alacaklının tasarrufun iptali davası açabilmesine imkân tanımasıdır (Hakan Pekcanıtez vd., İcra ve İflas Hukuku, İstanbul, 2024, s.261-265).

9. Bu noktada belirtmek gerekir ki icra mahkemelerinin takip hukukuna ilişkin kararları maddi anlamda kesin hüküm oluşturmadığından genel mahkemelerde açılan davalarda kesin hüküm tartışmasına konu edilmez ise de takip hukuku bakımından birbirlerine kesin hüküm oluşturabilir. Aynı takip dosyasında veya aynı alacak için daha sonra yapılan takip dosyasında, aynı taraflar arasında ve aynı konuda daha önce verilen icra mahkemesi kararları, kesinleşmiş olması koşuluyla sonraki icra mahkemesi kararları için (şikâyet, itirazın kaldırılması) kesin hüküm teşkil ederler (Baki Kuru, Hukuk Muhakemeleri Usulü, İstanbul, 2001, C. V, s.5043-5044).

10. Somut olayda ise alacaklı vekili tarafından borçlu aleyhine bonoya dayalı olarak başlatılan kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takipte, ödeme emri şikâyetçi borçluya 24.04.2017 tarihinde tebliğ edilmiştir. Alacaklı vekili 28.08.2018 tarihinde kesin aciz vesikasına esas olmak üzere sistemde kayıtlı tüm banka şubelerine birinci haciz ihbarnamesi gönderilmesi ve UYAP sisteminden malvarlığı sorgulamaları yapılarak haciz şerhi işletilmesi için kurumlara haciz müzekkeresi yazılmasını talep etmiştir.

11. Alacaklı vekili 25.09.2018 tarihinde borçlunun adresinde haciz yapılmasını talep etmiş, borçlunun adresinde 25.09.2018 tarihinde yapılan haciz işleminde evde bulunan eşyaların lüzumlu eşya olduğu belirtilerek haciz işlemine son verilmiştir.
12. Alacaklı vekili 26.09.2018 tarihinde icra müdürlüğüne başvurarak Akçaabat 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2017/129 Esas sayılı dosyasına sunulmak üzere kesin aciz vesikası verilmesini talep etmiştir. İcra müdürlüğünün 27.09.2018 tarihli işlemiyle, borçlunun hacizli ve fakat satışı yapılmamış bir aracının bulunduğu, ayrıca taşınmazının da olduğu, taşınmaz aile mezarlığı şeklinde tescil ettirilse de haciz ve satışına engel bir mevzuat hükmü bulunmadığı, bir malın kıymet takdiri ve satış işlemi yapılmaksızın açık artırma işleminin mahiyeti gereği ne bedelle satılacağının ve borcun ne oranda karşılanacağının bilinemeyeceği, ayrıca haciz sırasında tutulan menkul malın olmadığına ilişkin tutanağın İİK'nın 1 05... . maddeleri kapsamında aciz vesikası yerine kullanılabileceği gerekçesiyle talebin reddine karar verilmiştir.

13. Alacaklı vekilince icra müdürlüğünün 27.09.2018 tarihli işlemine karşı şikâyet yoluna başvurulması üzerine Akçaabat İcra (Hukuk) Mahkemesinin 10.05.2019 tarihli ve 2018/157 Esas, 2019/44 Karar sayılı kararıyla şikâyetin reddine karar verilmiş, verilen karar istinaf edilmemesi üzerine 01.05.2023 tarihinde kesinleşmiştir. Bu durumda icra mahkemesinin kesinleşmiş kararıyla alacaklı vekilinin kesin aciz belgesi verilmesi talebinin reddine karar verildiğinden, ortada kesin aciz belgesi bulunduğundan ve zamanaşımı süresinin yirmi yıl olduğundan söz edilemez. Ayrıca takip dosyasında borçlu adına kayıtlı 61... plakalı araç ve Trabzon ili, ... ilçesi, ... Mahallesi 1 15... parsel sayılı taşınmaz bulunduğundan 25.09.2018 tarihli haciz tutanağının kesin aciz vesikası hükmünde olduğu da kabul edilemez. Her ne kadar icra mahkemesi kararının gerekçesinde borçlu adına kayıtlı araç ve taşınmazın üzerine haciz konulduğu ancak satış işleminin yapılmadığı, haciz işlemi sırasında borçlunun haczi kabil hiçbir mal bulunmadığının haciz tutanağına yazıldığı ve bu şekilde düzenlenen haciz tutanağının İİK'nın 143. maddesi anlamında kesin aciz belgesi niteliğinde olduğu belirtilmiş ise de aslolan hüküm fıkrası olduğu gibi gerekçe de kendi içinde çelişkilidir.

14. Diğer taraftan alacaklı tarafından yapılan icra işleminin zamanaşımı süresini kesmesi için takibin ilerlemesini sağlamaya yönelik olması gerekmektedir. Somut olayda alacaklı vekilince 15.12.2020 tarihinde icra dosyasının yenilenmesi talep edilmiş ise de takip dosyasının yenilenmesi talebi takibin devamını sağlamaya yönelik icra işlemi olmadığından zamanaşımı süresini kesmez.

15. O hâlde icra dosyasında alacaklı vekilinin 26.09.2018 tarihli talebinden sonra üç yıllık zamanaşımı süresini kesen, icra takibini sürdürme iradesini gösteren bir işlemi bulunmadığından borçlunun icranın geri bırakılması talebinin kabulü gerekir.

16. Hâl böyle olunca, Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

17. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Borçlu vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nın 364/2. maddesinin göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 371. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın HMK'nın 373/2. maddesi uyarınca kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

15.04.2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.